TIESAS SPRIEDUMS (septītā palāta)

2026. gada 11. jūnijā*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesu iestāžu sadarbība civillietās – Maksātnespējas procedūras – Regula (ES) 2015/848 – 3. panta 1. punkts – Starptautiskā jurisdikcija – 6. panta 1. punkts – Prasība, kas tieši izriet no maksātnespējas procedūras un ir cieši saistīta ar to – Dalībvalsts, kuras teritorijā ir sākts maksātnespējas process, tiesu izņēmuma jurisdikcija

Lietā C-292/25

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Landesgericht Linz* (Lincas apgabaltiesa, Austrija) iesniegusi ar 2025. gada 8. aprīļa lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2025. gada 18. aprīlī, tiesvedībā

shopping24 Gesellschaft für multimediale Anwendung

pret

SR kā *Sportgigant Lindpointner GmbH* īpašuma maksātnespējas administratoru,

TIESA (septītā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs F. Šalīns [*F. Schalin*], otrās palātas priekšsēdētāja K. Jirimēe [*K. Jürimäe*] (referente) un tiesnesis Z. Čehi [*Z. Csehi*],

ģenerāladvokāts: Ž. Rišārs Delatūrs [*J. Richard de la Tour*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko snieguši:

– Eiropas Komisijas vārdā – *B. Ernst* un *S. Noë*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – vācu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2015/848 (2015. gada 20. maijs) par maksātnespējas procedūrām (OV 2015, L 141, 19. lpp.) 6. un 18. pantu, kā arī 32. panta 2. punktu.

2 Šis lūgums iesniegts tiesvedībā starp *shopping24 Gesellschaft für multimediale Anwendung* (turpmāk – *shopping24*), Vācijā reģistrētu sabiedrību, un SR, kas rīkojas kā Austrijā reģistrētas sabiedrības *Sportgigant Lindpointner GmbH* (turpmāk – *Sportgigant*) maksātnespējas administrators, par prasību konstatēt prasījumu tā iesniegšanai Austrijā attiecībā uz *Sportgigant* sāktajā maksātnespējas procedūrā.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Regula (EK) Nr. 1346/2000

3 Padomes Regula (EK) Nr. 1346/2000 (2000. gada 29. maijs) par maksātnespējas procedūrām (OV 2000, L 160, 1. lpp.) no 2017. gada 26. jūnija ir atcelta un aizstāta ar Regulu 2015/848.

4 Regulas Nr. 1346/2000 6. apsvērums bija formulēts šādi:

“Saskaņā ar proporcionalitātes principu šajā regulā būtu jāaprobežojas tikai ar noteikumiem, kas regulē piekritību maksātnespējas procedūru sākšanai un nolēmumus, ko taisa, tieši pamatojoties uz maksātnespējas procedūrām, un kas ir cieši saistīti ar šādām procedūrām. [..]”

5 Šīs regulas 3. panta 1. punktā bija paredzēts:

“Tās dalībvalsts tiesas, kuras teritorijā atrodas parādnieka galveno interešu centrs, piekritībā [jurisdikcijā] ir sākt maksātnespējas procedūras. Sabiedrības vai juridiskas personas gadījumā juridisko adresi uzskata par galveno interešu centru, ja nav pierādījumu pretējam.”

Regula (ES) Nr. 1215/2012

6 Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās (OV 2012, L 351, 1. lpp.) 1. panta 1. punktā un 2. punkta b) apakšpunktā paredzēts:

“1. Šo regulu piemēro civillietās un komerclietās neatkarīgi no tiesas iestādes būtības. Tā neattiecas jo īpaši uz nodokļu, muitas vai administratīvajām lietām vai uz valsts atbildību par darbību un bezdarbību, īstenojot valsts varu (*acta iure imperii*).

2. Šo regulu nepiemēro attiecībā uz:

[..]

b) bankrotu, uzņēmējsabiedrību vai citu juridisko personu likvidācijas sakarā dotiem tiesas rīkojumiem, mierizlīgumiem vai tamlīdzīgām procedūrām."

Regula 2015/848

7 Regulas 2015/848 3., 5.–8. un 35. apsvērumā noteikts:

"(3) Iekšējā tirgus pareizai darbībai nepieciešams, lai pārrobežu maksātnespējas procedūras darbotos produktīvi un efektīvi. Lai sasniegtu minēto mērķi, kas ietilpst tiesu iestāžu sadarbības civillietās jomā, kā paredzēts [LESD] 81. pantā, ir jāpieņem šī regula.

[..]

(5) Pareizas iekšējā tirgus darbības labad ir jāizvairās no pušu stimulēšanas pārvietot aktīvus vai tiesvedību no vienas dalībvalsts uz citu nolūkā iegūt labvēlīgāku tiesisko statusu [juridisko situāciju], kaitējot kreditoru kopuma interesēm (labvēlīgākās tiesas izvēle).

(6) Šajā regulā būtu jāiekļauj noteikumi, kas reglamentē maksātnespējas procedūru sākšanas un tādu prasību celšanas piekritību, kuras izriet tieši no maksātnespējas procedūrām un ir cieši saistītas ar tām. [..]

(7) Bankrots, procedūras, kas saistītas ar maksātnespējīgo sabiedrību vai citu juridisko personu likvidāciju, tiesas rīkojumi, mierizlīgumi un līdzīgas procedūras un darbības, kuras saistītas ar šādām procedūrām, ir izslēgtas no [Regulas Nr. 1215/2012] darbības jomas. Uz minētajām procedūrām būtu jāattiecas šai regulai. Šīs regulas interpretācijā būtu pēc iespējas jāizvairās no robiem regulējumā starp abiem minētajiem instrumentiem. Tomēr tam vien, ja valsts procedūra nav uzskaitīta šīs regulas A pielikumā, nebūtu jānozīmē to, ka uz šo procedūru attiecas [Regula Nr. 1215/2012].

(8) Lai sasniegtu mērķi uzlabot pārrobežu maksātnespējas procedūru produktivitāti un efektivitāti, ir vajadzīgi un lietderīgi, ka šajā jomā noteikumi par piekritību, atzīšanu un piemērojamajām tiesībām būtu ietverti Savienības aktā, kas ir saistošs un tieši piemērojams dalībvalstī.

[..]

(35) Tās dalībvalsts, kuras teritorijā sāk maksātnespējas procedūras, tiesu piekritībā vajadzētu būt arī tādu prasību izskatīšanai, kas tieši izriet no maksātnespējas procedūrām un ir cieši saistītas ar tām. Šādām prasībām būtu jāietver apstrīdēšanas prasības, kas izvirzītas atbildētājiem citās dalībvalstīs, un prasības attiecībā uz saistībām, kas rodas maksātnespējas procedūras laikā, piemēram, priekšapmaksa par procedūras izmaksām. Turpretim prasības par saistību izpildi saskaņā ar līgumu, ko parādnieks noslēdzis pirms procedūras sākšanas, neizriet tieši no procedūras. Ja šāda prasība ir saistīta ar citu prasību, kas pamatojas uz vispārējām civiltiesībām vai komerctiesībām, maksātnespējas procesa administratoram vajadzētu būt iespējai celt abas minētās prasības atbildētāja domicila tiesās, ja viņš uzskata, ka ir lietderīgāk celt šīs prasības minētajās tiesās. Tas varētu būt, piemēram, gadījumā, ja maksātnespējas procesa administrators vēlas apvienot prasību par direktora atbildību, pamatojoties uz maksātnespējas tiesībām, ar prasību, kas pamatojas uz sabiedrību tiesībām vai vispārējām deliktu tiesībām."

8 Šīs regulas 3. panta "Starptautiskā piekritība [jurisdikcija]" 1. punkta pirmajā daļā noteikts:

"Sākt maksātnespējas procedūru ("galvenā maksātnespējas procedūra") ir tās dalībvalsts tiesas piekritībā, kuras teritorijā atrodas parādnieka galveno interešu centrs. Galveno interešu centrs ir vieta, kur parādnieks regulāri pārvalda savas intereses un ko trešās personas var noskaidrot."

9 Minētās regulas 6. pantā "Piekritība prasībām, kas tieši izriet no maksātnespējas procedūrām un ir cieši saistītas ar tām" paredzēts:

"1. Dalībvalsts, kuras teritorijā saskaņā ar 3. pantu ir sāktas maksātnespējas procedūras, tiesu piekritībā [jurisdikcijā] ir izskatīt prasības, kas tieši izriet no maksātnespējas procedūrām un ir cieši saistītas ar tām, piemēram, apstrīdēšanas prasībām.

2. Ja 1. punktā minētās prasības ir saistītas ar prasībām civillietās un komerclietās pret to pašu atbildētāju, maksātnespējas procesa administrators var celt abas prasības tās dalībvalsts tiesās, kuras teritorijā atrodas atbildētāja domicils, vai gadījumā, ja prasība ir celta pret vairākiem atbildētājiem, – tās dalībvalsts tiesās, kuras teritorijā atrodas kāda atbildētāja domicils, ar noteikumu, ka šīm tiesām ir piekritība [jurisdikcija] saskaņā ar [Regulu Nr. 1215/2012].

[..]"

10 Saskaņā ar Regulas 2015/848 18. pantu "Maksātnespējas procedūru sekas attiecībā uz tiesvedībā vai šķīrējtiesas procedūrās esošām lietām":

"Maksātnespējas procedūru sekas attiecībā uz tiesvedībā vai šķīrējtiesas procedūrās esošām lietām, kuras attiecas uz aktīviem vai tiesībām, kas veido daļu no maksātnespējīgā parādnieka mantas, reglamentē vienīgi tās dalībvalsts tiesības, kurā notiek minētā tiesvedība vai kur atrodas šķīrējtiesa."

11 Šīs regulas 32. panta "Citu nolēmumu atzīšana un izpilde" 2. punktā paredzēts:

"Citu tādu nolēmumu atzīšanu un izpildi, kuri nav minēti šā panta 1. punktā, reglamentē [Regula Nr. 1215/2012] ar noteikumu, ka minētā regula ir piemērojama."

Austrijas tiesības

12 1914. gada 11. decembra *Insolvenzordnung* (Maksātnespējas kodekss) (*RGBl.* 337/1914) 110. panta 1. punktā noteikts:

"Kreditori ar prasījumiem, kuru precizitāte vai prioritātes rangs ir strīdīgs, var celt prasības atzīt šos prasījumus, ja tiesiskās aizsardzības līdzeklis ir pieņemams, vēršot celto prasību pret visiem apstrīdētājiem (Civilprocesa kodeksa 14. pants). [..]"

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

13 Ar 2024. gada 27. marta prasības pieteikumu *shopping24* cēla prasību *Landgericht Hamburg* (Hamburgas apgabaltiesa, Vācija) pret *Sportgigant*, prasot samaksāt 56 829,84 EUR par nesamaksātajiem rēķiniem, kam pieskaitīti procenti, kā arī pirmstiesas izdevumi 1804,90 EUR.

14 Ar 2024. gada 17. septembra nolēmumu *Landesgericht Linz* (Lincas apgabaltiesa, Austrija), kas ir iesniedzējtiesa, sāka *Sportgigant* bankrota procedūru.

15 Šīs procedūras sākšanas dēļ *Landgericht Hamburg* (Hamburgas apgabaltiesa) sāktā tiesvedība tika pārtraukta. Kopš tā laika šī tiesvedība nav ne atsākta, ne galīgi pabeigta.

16 2024. gada 19. decembrī *shopping24* iesniedzējtiesā cēla "prasību veikt pārbaudi" pret SR kā *Sportgigant* maksātnespējas administratoru. Šīs prasības mērķis ir attiecībā uz maksātnespējas administratoru un kreditoru kopumu konstatēt prasījuma esību, lai to iesniegtu maksātnespējas procedūrā. Šī prasījuma summa, kas noteikta 74 106,16 EUR apmērā, ietver pamatsummu 56 829,84 EUR par nesamaksātajiem rēķiniem, kurai pieskaitīti procenti, pirmstiesas izdevumi un izdevumi saistībā ar tiesvedību *Landgericht Hamburg* (Hamburgas apgabaltiesa).

17 Iesniedzējtiesa norāda, ka gan Vācijas, gan Austrijas tiesībās maksātnespējas procedūras sākšana pārtrauc notiekošos civilprocesus. Tā precizē, ka tad, ja kreditors iesniedz savu prasījumu un tas tiek apstrīdēts, apturētā tiesvedība tiek atsākta un pielāgota maksātnespējas procedūras prasībām. Ņemot vērā šo divu prasījumu līdzību, tā uzskata, ka Vācijā celtajai prasībai par samaksu un prasībai par pārbaudi, kuras priekšmets ir šī prasījuma, kas tajā vēlāk celta, konstatēšana, ir viens un tas pats mērķis un tas pats priekšmets.

18 Šādos apstākļos minētā tiesa uzskata par nepieciešamu pirms jebkādas izskatīšanas pēc būtības noteikt, vai tajā celtās prasības turpināšana ir pretrunā procesuālai iebildei par starptautiskās jurisdikcijas neesību vai *lis pendens*.

19 Šajā ziņā šī pati tiesa vispirms, ņemot vērā Regulas 2015/848 6. pantu un 2019. gada 18. septembra spriedumu *Riel* (C-47/18, EU:C:2019:754), jautā, vai starptautiskā jurisdikcija lemt par minēto prasību ir Vācijas vai Austrijas tiesām.

20 Turpinājumā, gadījumā, ja šī jurisdikcija būtu Vācijas tiesām, iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai, ņemot vērā šīs regulas 32. panta 2. punktu, tai Austrijā sāktajā maksātnespējas procedūrā būtu jāatzīst *Landgericht Hamburg* (Hamburgas apgabaltiesa) pieņemtais nolēmums par attiecīgā prasījuma konstatēšanu.

21 Visbeidzot, apstiprinošas atbildes gadījumā iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot, vai ir piemērojama *lis pendens* iebilde un vai tā liedz tai izskatīt prasību veikt pārbaudi, kuras priekšmets ir tajā iesniegtā prasījuma konstatēšana.

22 Šajos apstākļos *Landgericht Linz* (Lincas apgabaltiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai Regulas 2015/848 6. pants jāinterpretē tādējādi, ka maksātnespējas procedūrā, kas notiek Austrijā, Austrijas Republikai attiecībā uz prasību atzīt parādsaistības saskaņā ar Austrijas tiesību aktiem ir izņēmuma jurisdikcija arī tad, ja Vācijā maksātnespējas procedūras sākšanas brīdī jau tiek izskatīta prasība par to pašu prasījumu, un šo tiesvedību – saskaņā ar Vācijas tiesību aktiem – var turpināt kā pārbaudes procesu un tās mērķis ir (saistoši) atzīt prasījumu pret maksātnespējas procesa administratoru un kreditoru kopumu, lai maksātnespējas procedūrā iesniegtu prasījumus?

2) [Gadījumā, ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša:] Vai Regulas 2015/848 32. panta 2. punkts jāinterpretē tādējādi, ka maksātnespējas procedūrā, kas tiek izskatīta Austrijā, ir jāatzīst secinājumi, kas izdarīti pārbaudes procesa veidā turpinātā tiesvedībā Vācijā, kuras mērķis ir (saistoši) atzīt prasījumu pret maksātnespējas procesa administratoru un kreditoru kopumu, lai maksātnespējas procedūrā iesniegtu prasījumus, kā rezultātā prasījuma sastāvs un apmērs tiek (netiek) noteikti?

3) [Gadījumā, ja uz otro jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde:] Vai Regulas 2015/848 18. pants jāinterpretē tādējādi, ka saskaņā ar Austrijas tiesību aktiem izskatīt prasību atzīt parādsaistības saistībā ar prasījumu nepieļauj *lis pendens*, ja par to pašu prasījumu Vācijā notiek tiesvedība, kuru – saskaņā ar Vācijas tiesību aktiem – var turpināt kā pārbaudes procesu un kuras mērķis ir (saistoši) atzīt (maksātnespējas) prasījuma esību pret maksātnespējas procesa administratoru un kreditoru kopumu, lai maksātnespējas procedūrā iesniegtu prasījumus?”

Par jautājumiem

Par pirmo jautājumu

23 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai Regulas 2015/848 6. panta 1. punkts jāinterpretē tādējādi, ka maksātnespējas procedūras sākšanas dalībvalsts tiesām ir izņēmuma jurisdikcija izskatīt prasību par prasījuma konstatēšanu, lai to iesniegtu šajā procedūrā, lai gan minētās procedūras sākšanas dienā citas dalībvalsts tiesās jau bija celta prasība ar tādu pašu priekšmetu.

24 Vispirms jānorāda, ka saskaņā ar Tiesas judikatūru, tā kā ar Regulu 2015/848 ir atcelta un aizstāta Regula Nr. 1346/2000, interpretācija, ko Tiesa sniegusi šīs otrās minētās regulas normām, ir attiecināma arī uz pirmās minētās regulas normām, ja šīs normas ir uzskatāmas par līdzvērtīgām (spriedums, 2024. gada 18. aprīlis, *Luis Carlos* u.c., C-765/22 un C-772/22, EU:C:2024:331, 49. punkts).

25 Šajā ziņā jānorāda, ka saskaņā ar Regulas 2015/848 3. panta 1. punktu tās dalībvalsts tiesām, kuras teritorijā atrodas parādnieka galveno interešu centrs, ir izņēmuma jurisdikcija sākt maksātnespējas procedūru (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2022. gada 24. marts, *Galapagos BidCo.*, C-723/20, EU:C:2022:209, 30. punkts un tajā minētā judikatūra).

26 Saskaņā ar šīs regulas 6. panta 1. punktu dalībvalsts, kuras teritorijā saskaņā ar 3. pantu ir sāktas maksātnespējas procedūras, tiesu jurisdikcijā ir izskatīt prasības, kas tieši izriet no maksātnespējas procedūrām un ir cieši saistītas ar tām.

27 Lai gan minētās regulas 6. panta 1. punkts neatbilst nevienai Regulas Nr. 1346/2000 normai, tomēr tajā ir kodificēts starptautiskās jurisdikcijas noteikums, kas izriet no Tiesas judikatūras par pēdējās minētās regulas 3. panta 1. punkta interpretāciju, it īpaši no 2009. gada 12. februāra sprieduma *Seagon* (C-339/07, EU:C:2009:83, 21. punkts), un tajā ir burtiski pārņemti divi kritēriji, kas jau bija ietverti minētās regulas sestajā apsvērumā (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2019. gada 6. februāris, NK, C-535/17, EU:C:2019:96, 27. punkts, un 2024. gada 14. novembris, *Oilchart International*, C-394/22, EU:C:2024:952, 35. punkts).

28 Saskaņā ar Tiesas judikatūru šie divi kritēriji ir kumulatīvi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 4. decembris, *Tiger* u.c., C-493/18, EU:C:2019:1046, 26. punkts).

29 Attiecībā uz pirmo kritēriju, kas attiecas uz to, vai prasība tieši izriet no maksātnespējas procedūras, noteicošais elements, lemjot par jomu, kurā šī prasība ietilpst, ir nevis procesuālais konteksts, kurā tā iekļaujas, bet gan tās juridiskais pamats. Tādējādi jāizvērtē, vai šīs prasības pamatā esošās tiesības vai pienākumi izriet no kopīgiem civiltiesību un komerctiesību noteikumiem vai arī no atkāpes ietverošiem noteikumiem, kas ir raksturīgi maksātnespējas procesam (spriedums, 2019. gada 4. decembris, *Tiger* u.c., C-493/18, EU:C:2019:1046, 27. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

30 Attiecībā uz otro kritēriju, kas attiecas uz ciešo saikni starp prasību un maksātnespējas procedūru, saiknes starp šo prasību un maksātnespējas procedūru intensitāte ir izšķiroša, lai izlemtu, vai minētā prasība ietilpst tās dalībvalsts tiesu starptautiskajā jurisdikcijā, kuras teritorijā ir sākta maksātnespējas procedūra (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 4. decembris, *Tiger* u.c., C-493/18, EU:C:2019:1046, 28. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

31 Turklāt Tiesa jau ir nospriedusi, ka tāda prasība par prasījumu konstatēšanu, lai tos iesniegtu maksātnespējas procedūrā, kā Austrijas Maksātnespējas kodeksa 110. pantā paredzētā prasība, atbilst abiem kumulatīvajiem kritērijiem, kas minēti šī sprieduma 28.–30. punktā. Proti, šāda prasība ir tiesību aktu maksātnespējas jomā elements, un to maksātnespējas procedūrā var celt kreditori, kas tajā piedalās, gadījumā, ja tiek apstrīdēta šo kreditoru deklarēto prasījumu precizitāte vai rangs (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2019. gada 18. septembris, *Riel*, C-47/18, EU:C:2019:754, 37. un 38. punkts).

32 Tātad šāda prasība saskaņā ar Regulas 2015/848 6. panta 1. punktu ietilpst maksātnespējas procedūras sākšanas dalībvalsts tiesu starptautiskajā jurisdikcijā.

33 Lai iesniedzējtiesai sniegtu pilnīgu atbildi, vēl jānosaka, vai šajā tiesību normā paredzētajai starptautiskajai jurisdikcijai izskatīt prasību, kas tieši izriet no maksātnespējas procedūras un ir ar to cieši saistīta, ir izņēmuma raksturs.

34 Šajā ziņā jānorāda, pirmkārt, ka Regulas 2015/848 7. apsvērumā precizēts, ka no Regulas Nr. 1215/2012 piemērošanas jomas ir izslēgti bankroti, procedūras, kas saistītas ar maksātnespējīgu sabiedrību vai citu juridisku personu likvidāciju, mierizlīgumi un līdzīgas procedūras, kā arī prasības, kas saistītas ar šādām procedūrām. Otrkārt, saskaņā ar šīs regulas 1. panta 2. punkta b) apakšpunktu no tās piemērošanas jomas ir izslēgti "bankroti, uzņēmējsabiedrību vai citu juridisko personu likvidācijas sakarā doti tiesas rīkojumi, mierizlīgumi vai tamlīdzīgas procedūras". Saskaņā ar Tiesas judikatūru pēdējā minētā tiesību norma no Regulas Nr. 1215/2012 piemērošanas jomas izslēdz tikai prasības, kas tieši izriet no maksātnespējas procesa un ir ar to cieši saistītas (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 14. novembris, *Wiemer & Trachte*, C-296/17, EU:C:2018:902, 28.–30. punkts).

35 Regulas Nr. 1215/2012 un 2015/848 jāinterpretē tā, lai izvairītos no jebkādas šajos tiesību aktos paredzēto tiesību normu pārklāšanās un jebkāda juridiska vakuuma. Tādējādi prasības, kas saskaņā ar Regulas Nr. 1215/2012 1. panta 2. punkta b) apakšpunktu ir izslēgtas no šīs regulas piemērošanas jomas, ietilpst Regulas Nr. 2015/848 piemērošanas jomā. Attiecīgi prasības, kas neietilpst Regulas Nr. 2015/848 3. panta 1. punkta un 6. panta 1. punkta piemērošanas jomā,

ietilpst Regulas Nr. 1215/2012 piemērošanas jomā (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2018. gada 14. novembris, *Wiemer & Trachte*, C-296/17, EU:C:2018:902, 29. punkts, kā arī 2024. gada 14. novembris, *Oilchart International*, C-394/22, EU:C:2024:952, 32. punkts).

36 Tādējādi šo divu regulu attiecīgās piemērošanas jomas ir skaidri norobežotas (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2018. gada 14. novembris, *Wiemer & Trachte*, C-296/17, EU:C:2018:902, 31. punkts, kā arī 2024. gada 14. novembris, *Oilchart International*, C-394/22, EU:C:2024:952, 34. punkts). Kā izriet no šī sprieduma 32. punkta, prasība konstatēt prasījumus, lai tos iesniegtu maksātnespējas procedūrā, ietilpst Regulas 2015/848 piemērošanas jomā.

37 Šajā ziņā jāatgādina, ka Regulas 2015/848 6. panta 1. punktā, ievērojot šīs regulas 35. apsvērumu, kā norādīts šī sprieduma 27. punktā, kodificēts noteikums par starptautisko jurisdikciju, kas izriet no Tiesas judikatūras attiecībā uz Regulas Nr. 1346/2000 3. panta 1. punktu. Šīs pēdējās minētās regulas kontekstā Tiesa ir nospriedusi, ka starptautiskā jurisdikcija ir izņēmuma jurisdikcija (spriedums, 2018. gada 14. novembris, *Wiemer & Trachte*, C-296/17, EU:C:2018:902, 36. un 43. punkts).

38 Turklāt Regulā 2015/848 nav paredzēts neviens noteikums par starptautiskās jurisdikcijas piešķiršanu, ar kuru dalībvalsts, kas nav tā dalībvalsts, kurā sākta maksātnespējas procedūra, tiesām tiktu piešķirta jurisdikcija izskatīt prasības par prasījuma konstatēšanu, lai to iesniegtu šajā procedūrā, ja šīs prasības izriet tieši no maksātnespējas procedūras un ir ar to cieši saistītas.

39 Turklāt šīs starptautiskās jurisdikcijas izņēmuma raksturs, kas ir atspoguļots Regulas 2015/848 35. apsvērumā, šajā regulā ir izslēgts tikai tās 6. panta 2. punktā skaidri minētajā gadījumā, kad prasība, kas tieši izriet no maksātnespējas procedūras un ir ar to cieši saistīta, ir saistīta ar citu prasību, kura ir pamatota ar vispārējām civiltiesību un komerctiesību normām, kā ģenerāladvokāts N. Vāls [*N. Wahl*] norādījis secinājumos lietā *Wiemer & Trachte* (C-296/17, EU:C:2018:515, 66. un 67. punkts). Pamatlietā maksātnespējas procesa administratoram nav iespējas celt abas prasības tās dalībvalsts tiesās, kurā ir atbildētāja domicils.

40 Turklāt visu ar viena uzņēmuma maksātnespēju tieši saistītu prasību koncentrēšana tās dalībvalsts tiesās, kuras jurisdikcijā ir maksātnespējas procedūras sākšana, atbilst arī Regulas Nr. 2015/848 3. un 8. apsvērumā paredzētajam pārrobežu maksātnespējas procedūru efektivitātes un izskatīšanas ātruma uzlabošanas mērķim (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2009. gada 12. februāris, *Seagon*, C-339/07, EU:C:2009:83, 22. punkts, kā arī 2018. gada 14. novembris, *Wiemer & Trachte*, C-296/17, EU:C:2018:902, 33. punkts).

41 Turklāt saskaņā ar šīs regulas 5. apsvērumu pareizas iekšējā tirgus darbības labad jāizvairās no personu stimulēšanas pārvietot aktīvus vai tiesvedību no vienas dalībvalsts uz citu ar nolūku iegūt labvēlīgāku juridisko situāciju (labvēlīgākās tiesas izvēle).

42 Iespēja, ka dažādām tiesām ir jurisdikcija izskatīt prasības, kas celtas dažādās dalībvalstīs un ir tieši saistītas ar maksātnespēju, varētu vājināt šāda mērķa sasniegšanu (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2009. gada 12. februāris, *Seagon*, C-339/07, EU:C:2009:83, 24. punkts, kā arī 2018. gada 14. novembris, *Wiemer & Trachte*, C-296/17, EU:C:2018:902, 35. punkts).

43 No tā izriet, ka maksātnespējas procedūras sākšanas dalībvalsts tiesu starptautiskā jurisdikcija izskatīt prasības, kas tieši izriet no šīs procedūras un ir ar to cieši saistītas, ir izņēmuma jurisdikcija.

44 Šajā gadījumā, tā kā pamatlietā aplūkotais maksātnespējas process ir sākts Austrijā, tāda prasība kā tā, kuru izskata iesniedzējtiesa, neskarot pārbaudes, kas tai jāveic, ietilpst Austrijas tiesu izņēmuma jurisdikcijā.

45 Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz pirmo jautājumu jāatbild, ka Regulas 2015/848 6. panta 1. punkts jāinterpretē tādējādi, ka maksātnespējas procedūras sākšanas dalībvalsts tiesām ir izņēmuma jurisdikcija izskatīt prasību par prasījuma konstatēšanu, lai to iesniegtu šajā procedūrā, lai gan minētās procedūras sākšanas dienā citas dalībvalsts tiesās jau bija celta prasība ar tādu pašu priekšmetu.

Par otro un trešo jautājumu

46 Ņemot vērā uz pirmo jautājumu sniegto atbildi, atbilde uz otro un trešo jautājumu nav jāsniedz.

Par tiesāšanās izdevumiem

47 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība izriet no tiesvedības, kas notiek iesniedzējtiesā, tāpēc tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (septītā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2015/848 (2015. gada 20. maijs) par maksātnespējas procedūrām 6. panta 1. punkts

jāinterpretē tādējādi, ka

maksātnespējas procedūras sākšanas dalībvalsts tiesām ir izņēmuma jurisdikcija izskatīt prasību par prasījuma konstatēšanu, lai to iesniegtu šajā procedūrā, lai gan minētās procedūras sākšanas dienā citas dalībvalsts tiesās jau bija celta prasība ar tādu pašu priekšmetu.

[Paraksti]